

Enkel svensk grammatik

av Marie Rödemark

Basic Swedish grammar

by Marie Rödemark

Substantiv

Ett substantiv har två genus:

en-genus: *en man, en kvinna, en banan, en sked, en gaffel*

ett-genus: *ett hus, ett äpple, ett barn, ett glas, ett skåp*

Singular och plural

Man kan sätta svenska substantiv i singular (ental) eller plural (flertal)

Man sätter pluraländelser på svenska ord. Det finns olika

pluraländelser:

-or; *en klocka - klockor, en människa - människor, en byxa - byxor*

-ar; *en kniv - knivar, en by - byar, en sked - skedar*

-er; *en färg - färger, en sång - sånger, en bok - böcker*

-r; *en sko - skor*

-n; *ett snöre - snören, ett bi - bin, ett linne - linnen*

ingen pluraländelse; *ett barn - barn, ett träd - träd, ett ägg - ägg*

Nouns

A noun has two genders:

An *en* gender: *en man* (a man), *en kvinna* (a woman), *en banan* (a banana), *en sked* (a spoon), *en gaffel* (a fork)

An *ett* gender: *ett hus* (a house), *ett äpple* (an apple), *ett barn* (a child), *ett glas* (a glass), *ett skåp* (a cupboard)

Singular and plural

You can put Swedish nouns in the singular and in the plural. You add different plural endings to Swedish nouns. There are different plural endings.

-or; *en klocka - klockor* (a watch - watches), *en människa - människor* (a human - humans), *en byxa - byxor* (a trouser - trousers)

-ar; *en kniv - knivar* (a knife - knives), *en by - byar* (a village - villages), *en sked - skedar* (a spoon - spoons)

-er; *en färg - färger* (a colour - colours), *en sång - sånger* (a song - songs), *en bok - böcker* (a book - books)

-r; *en sko - skor* (a shoe - shoes),

-n; *ett snöre - snören* (a string - the strings), *ett bi - bin* (a bee - bees), *ett linne - linnen* (a linnen - linnen)

Some nouns have the same forms in the singular and in the plural: *ett barn - barn* (a child - children), *ett träd - träd* (a tree - trees), *ett ägg - ägg* (an egg - eggs)

Bestämd och obestämd form i singular

	en-ord	ett-ord
<u>obestämd form</u>	en hund	ett hus
<u>bestämd form</u>	hunden	huset

Bestämd form i plural:

På ord som i plural slutar på *-or, -ar, -er, -r* lägger du till den bestämda formen *-na* som en ändelse i slutet av ordet.

-or, klockor - klockorna, människor - människorna, byxor - byxorna, -

-ar, knivar - knivarna, byar - byarna, skedar - skedarna

-er, färger - färgerna, sånger - sångerna, böcker - böckerna

-r, skor - skorna, kor - korna

På ord som slutar på *-n* i plural lägger du till ett *-a* i den bestämda formen i plural

-n; snören - snörena, bin - bina, linnen - linnena

På de ord som inte har en annan form i plural lägger du till *-en* i plural

Definite and indefinite articles in the singular

	en words	ett words
the indefinite article	<i>en hund</i> (a dog)	<i>ett hus</i> (a house)
the definite article	<i>hunden</i> (the dog)	<i>huset</i> (the house)

The definite form in the plural:

With nouns that end in *-or, -ar, -er* and *-r*, you add *-na* to the end of the word in the plural definite form.

-or, klockor - klockorna (watches - the watches), människor - människorna (humans - the humans), byxor - byxorna (trousers - the trousers)

-ar, knivar - knivarna (knives - the knives), byar - byarna (villages - the villages), skedar - skedarna (spoons - the spoons)

-er, färger - färgerna (colors - the colors), sånger - sångerna (songs - the songs), böcker - böckerna (books - the books)

-r, skor - skorna (shoes - the shoes), kor - korna (cows - the cows)

If a noun ends in *-n*, you add the definite form *-n* to the end of the word in the plural definite form.

-n; snören - snörena (strings - the strings), bin - bina (bees - the bees), linnen - linnena (tank tops - the tank tops)

With nouns that look the same in the singular and the plural, you add

bestämd form.

ingen pluraländelse; barn - *barnen*, träd - *träden*, ägg - *äggen*

-*en* to the end of the word in the plural definite form.

No plural ending; *barn* - *barnen* (children - the children), *träd* - *träden* (trees - the trees), *ägg* - *äggen* (eggs - the eggs)

Genitiv

Genitiv är ett sätt att uttrycka att någon/ något äger något:

Genitiv - man sätter en genitivändelse, ett s, på den/det som äger något:

Maries bok

lärares penna

pojkes vantar

husets tak

The genitive

The genitive is a way to express that someone/ something is the owner of something. You add a genitive s to the name or word referring to a person or thing that owns something.

Maries bok (Marie's book)

lärares penna (the teacher's pen)

pojkes vantar (the boy's gloves)

husets tak (the roof of the house)

Adjektiv

Adjektivet beskriver något. Adjektivet rättar sig efter substantivets genus (en- eller ett-ord). Vid ett-ord läggs ett t till på adjektivet (*fint*), på pluralord läggs ett a till på adjektivet (*fina*):

en-ord	ett-ord	plural
en fin bil	ett fint hus	två fina bilar/ två fina hus
en gul banan	ett gult äpple	två gula bananer/ två gula äpplen

Adjectives

An adjective describes something. The adjective is adjusted to the gender of the word (an *en* or an *ett* word) If you use an *ett* word, you add a *-t* to the adjective (*fint*). If you use a plural word, you add an *-a* to the adjective (*fina*).

en words	ett words	plurals
<i>en fin bil</i>	<i>ett trevligt hus</i>	<i>två fina bilar/två trevliga hus</i>
(a nice car	a nice house	two nice cars/two nice houses)

Komparation:

Det finns tre grader av komparation, till exempel: en snäll hund. Den här hunden är snällare. Det här är den snällaste hunden.

positiv	komparativ	superlativ
fin	finare	finast
snäll	snällare	snällast

Långa ord kompareras med mer och mest

komplicerad	mer komplicerad	mest komplicerad
intelligent	mer intelligent	mest intelligent

Räkneord

Grundtal: ett, två, tre, fyra, fem osv

Ordningstal:

en gul banan *ett gult äpple* *två gula bananer/två gula äpplen*
(a yellow banana a yellow apple two yellow bananas/ two yellow apples)

Comparison

There are three forms of comparison, for example: *en snäll hund* (a kind dog), *en snällare hund* (a kinder dog), *den snällaste hunden* (the kindest dog)

the positive	the comparative	the superlative
<i>fin</i> (nice)	<i>finare</i> (nicer)	<i>finast</i> (the nicest)
<i>snäll</i> (kind)	<i>snällare</i> (kinder)	<i>snällast</i> (the kindest)

Longer words are compared with *mer* (more) and *mest* (most) in Swedish.

komplicerad (complicated), *mer komplicerad* (more complicated), *mest komplicerad* (the most complicated)
intelligent (intelligent), *mer intelligent* (more intelligent), *mest intelligent* (the most intelligent)

Numbers

Cardinals: *ett* (one), *två* (two), *tre* (three), *fyra* (four), *fem* (five) and so on.

första
andra
tredje
fjärde
femte
sjätte
sjunde
åttonde
nionde
tionde
och så vidare

Personliga pronomen

Personliga pronomen subjektsform (de utför verbet)

jag
du
han
hon
den
det
man

Ordinals:

första (the first)
andra (the second)
tredje (the third)
fjärde (the fourth)
femte (the fifth)
sjätte (the sixth)
sjunde (the seventh)
åttonde (the eighth)
nionde (the ninth)
tionde (the tenth)
and so on

Personal pronouns

Personal pronouns used as subjects (they perform the action)

jag (I)
du (you – singular)
han (he)
hon (she)
den (it)
det (it)
man (you/one – general, not referring to a specific person)

vi

ni

de/dom

Jag äter. Du lyssnar på musik. Hon/Han är lärare.

Personliga pronomen - objektsform

mig

dig

honom

henne

oss

er

dem/dom

Han ser henne. Vi ser dig. De ser oss.

Reflexivt pronomen - reflexiva verb

De kallas för reflexiva eftersom *jag - mig, du - dig, han - sig* och så vidare är samma person

*Jag tvättar mig**vi (we)**ni (you – plural)**de/dom (they)**Jag äter (I eat). Du lyssnar på music (You listen to music). Hon är lärare (She/He is a teacher).***Personal pronouns used as objects***mig (me)**dig (you)**honom (him)**henne (her)**oss (us)**er (you)**dem/dom (them)**Han ser henne (He sees her). Jag ser dig (I see you). De ser oss. (They see us).***Reflexive pronouns – reflexive verbs**

These words are called reflexive since *jag – mig (I – myself), du – dig (you – yourself), han – sig (he – himself)* etc. refer backwards, to the same person.

Jag tvättar mig (I am washing myself)

Du tvättar dig

Han/Hon tvättar sig

Vi tvättar oss

Ni tvättar er

De tvättar sig

Exempel på några vanliga reflexiva verb: lära sig, sätta sig, klä på sig, akta sig, bestämma sig, bry sig /om/, förbereda sig, gifta sig, klippa sig, ångra sig

Frågeord

vem

vad

hur

när

hur mycket

hur många

vilken, vilket, vilka

Du tvättar dig (You are washing yourself)

Han/Hon tvättar sig (He/She is washing himself/herself)

Vi tvättar oss (We wash ourselves)

Ni tvättar er (You are washing yourselves)

De tvättar sig (They are washing themselves)

Some examples of common verbs that are reflexive in Swedish (most of them not reflexive in English): *lära sig* (learn), *sätta sig* (sit down), *klä på sig* (dress oneself, get dressed), *akta sig* (be careful, watch out), *bestämma sig* (make up one's mind), *bry sig /om/* (care /for/), *förbereda sig* (prepare /oneself/), *gifta sig* (marry, get married), *klippa sig* (cut one's hair), *ångra sig* (change one's mind, repent)

Interrogative pronouns and adverbs

vem (who)

vad (what)

hur (how)

när (when)

hur mycket (how much)

hur många (how many)

vilken, vilket, vilka (which, who)

Efter ett frågeord kommer verbet före subjektspronomet

Vad heter du?

När kommer du?

Hur mycket kostar det?

After an interrogative word the verb is put before the subject pronoun.

Vad heter du? (What is your name?)

När kommer du? (When are you coming?)

Hur mycket kostar det? (How much will it be?)

Indefinita pronomen

Pronomen med en obestämd syftning.

alla

många

få

flera

de flesta

båda, bägge

en-ord	ett-ord	plural
någon	något	några
ingen	inget	inga
annan	annat	andra
varannan	varannat	

Indefinite pronouns

We use indefinite pronouns to refer to people or things without saying exactly who or what they are.

alla (everybody, everyone)

många (many)

få (few)

flera (some, several)

de flesta (/the/ most)

båda, bägge (both)

en words	ett words	plurals
<i>någon</i> (somebody, something)	<i>något</i> (something)	<i>några</i> (some)
<i>ingen</i> (nobody, no)	<i>inget</i> (no)	<i>inga</i> (no)
<i>annan</i> (other, else)	<i>annat</i> (other, else)	<i>andra</i> (others)
<i>varannan</i> (every two, other)	<i>varannat</i> (every two, other)	

Possessiva pronomen

Om man ska uttrycka att en person äger något använder man possessiva pronomen. På svenska använder man olika former av possessiva pronomen *en*-ord, *ett*-ord och plural.

en-ord	ett-ord	plural
min	mitt	mina
din	ditt	dina
sin	sitt	sina
hans	hans	hans
hennes	hennes	hennes
vår	vårt	våra
er	ert	era
deras	deras	deras

Possessive pronouns

If you express that somebody owns something, you use a possessive pronoun. In Swedish you use different forms if you have an *en*-word or an *ett*-word. In English you use the same possessive form for *en* words, *ett* words and plurals. There are, however, one form for when the pronoun comes before a noun and one for stands alone. There is no such difference in Swedish.

	before a noun	stands alone
<i>min, mitt, mina</i>	my (book)	mine
<i>din, ditt, dina</i>	your (book)	yours
<i>sin, sitt, sina</i>	his/her (book)	his/hers
<i>hans</i>	his (book)	his
<i>hennes</i>	her (book)	hers
<i>vår, vårt, våra</i>	our (book)	ours
<i>er, ert, era</i>	your (book)	yours
<i>deras</i>	their (book)	theirs

Note: There is a difference between *sin/sitt/sina* and *hans/hennes*, depending on the relation between the subject and the object:

*Han tog **sin** bok.* (He took his book – the subject is the owner)

*Jag tog **hans** bok.* (I took his book – the subject is not the owner)

Exempel

min bil, mitt barn - mina bilar, mina barn

din bil, ditt barn - dina bilar, dina barn

sin bil, sitt barn - sina bilar, sina barn

hans bil, hans barn - hans bilar, hans barn

vår bil, vårt barn - våra bilar, våra barn

er bil, ert barn - era bilar, era barn

deras bil, deras barn - deras bilar, deras barn

Demonstrativa pronomen

Ett demonstrativt pronomen är ett utpekande pronomen.

en-ord	ett-ord	plural
den boken	det trädet	de böckerna
denna bok	detta träd	dessa böcker
den här boken	det här trädet	de här böckerna
den där boken	det där trädet	de där böckerna

Examples

my car, my child - my cars, my children

your car, your child - your cars, your children

his/her car, his/her child - his/her cars, his /her children

his car, his child - his cars, his children

our car, our child - our cars, our children

your car, your child - your cars, your children

their car, their child - their cars, their children

Demonstrative pronouns

A demonstrative pronoun is used to point to something particular:
near in distance or time (*this, these*), far in distance or time (*that, those*)

<i>den boken</i> (that book)	<i>det trädet</i> (that tree)	<i>de böckerna</i> (those books)
<i>denna bok</i> (this book)	<i>detta träd</i> (this tree)	<i>dessa böcker</i> (these books)
<i>den här boken</i> (this book)	<i>det här trädet</i> (this tree)	<i>de här böckerna</i> (these books)
<i>den där boken</i> (that book)	<i>det där trädet</i> (that tree)	<i>de där böckerna</i> (those books)

Relativa pronomen

Relativa pronomen syftar tillbaka på något ord eller uttryck och inleder en bisats

som

vars (genitiv)

vilken, vilket, vilka

vad

Jag har en pojke som är sex år.

Det där är Kalle vars son går i min klass.

Hon har en katt som/vilken ställer till många problem.

Hon har två katter som/vilka ställer till många problem.

Hon har en katt, vilket ställer till många problem.

Jag gör allt vad ni vill.

Relative pronouns

A relative pronoun refers back to a word or an expression and introduces a dependent clause.

som (who, which)

vars (whose)

vilken, vilket, vilka (which, who)

vad (what)

Jag har en pojke som är sex år. (I have a boy who is six years.)

Det där är Kalle vars pojke går i min klass. (This is Kalle whose son is in my class.)

Hon har en katt, vilken ställer till många problem. (She has a cat which causes a lot of troubles.)

Hon har två katter, vilka ställer till många problem. (She has two cats which cause a lot of troubles.)

Hon har en katt, vilket ställer till många problem. (She has a cat, which causes a lot of troubles.)

Jag gör allt vad ni vill. (I will do what/ever/ you want.)

Verb

Ett verb berättar vad någon gör eller vad som sker. Ett verb berättar när saker görs eller händer. Man kan böja verb efter fyra olika kongruensböjningar. Kongruensböjningarna 1-3 kallas svaga verb. Den fjärde ändrar vokalen i imperfekt. De kallas starka verb.

infinitiv grundform	presens	imperfekt	supinum
1. rop-a	ropar	rop-ade	rop-at
2. böj-a	böjer	böj-de	böj-t
läs-a	läser	läs-te	läs-t
3. sy	syr	sy-dde	sy-tt
4. grip-a	griper	grep	grip-it

Oregelbundna verb

Det är ofta hjälpverb: *ha, vara, bli, vilja, kunna, få,*

Infinitiv/grundform	presens	imperfekt	supinum
ha	har	hade	haft
vara	är	var	varit
bli	blir	blev	blivit
vilja	vill	ville	velat
kunna	kan	kunde	kunnat

Verb

A verb tells you what somebody is doing or what is happening. You can inflect verbs according to four different conjugations in Swedish. The conjugations 1 - 3 are regular verbs and the fourth conjugation changes the vowel in the past tense. The verbs in this group are called *strong verbs* in Swedish.

infinitive	present tense	past tense	past participle
1. <i>rop-a</i> (call)	<i>ropar</i> (call/s/)	<i>rop-ade</i> (called)	<i>rop-at</i> (called)
2. <i>böj-a</i> (bend)	<i>böjer</i> (bend/s/)	<i>böj-de</i> (bent)	<i>böj-t</i> (bent)
<i>läs-a</i> (read)	<i>läser</i> (read/s/)	<i>läs-te</i> (read)	<i>läs-t</i> (read)
3. <i>sy</i> (sew)	<i>syr</i> (sew/s/)	<i>sy-dde</i> (sewed)	<i>sy-tt</i> (sewn)
4. <i>grip-a</i> (clasp)	<i>griper</i> (clasp/s/)	<i>grep</i> (clasped)	<i>grip-it</i> (clasped)

Irregular verbs

These verbs are often auxiliaries: *have, be, be, want, can, get*

infinitive	present tense	past tense	past participle
<i>ha</i> (have)	<i>har</i> (has/have)	<i>hade</i> (had)	<i>haft</i> (had)
<i>vara</i> (be)	<i>är</i> (is/are)	<i>var</i> (was/were)	<i>varit</i> (been)
<i>bli</i> (become)	<i>blir</i> (become/s/)	<i>blev</i> (became)	<i>blivit</i> (become)
<i>vilja</i> (want)	<i>vill</i> (want/s/)	<i>ville</i> (wanted)	<i>velat</i> (wanted)
<i>kunna</i> (be able to)	<i>kan</i> (can)	<i>kunde</i> (could)	<i>kunnat</i> (been able to)

få	får	fick	fått	<i>få</i> (get)	<i>får</i> (get/s/)	<i>fick</i> (got)	<i>fått</i> (got)
Det finns även många vanliga oregelbundna verb:				There are also a lot of irregular main verbs.			
gå	går	gick	gått	<i>gå</i> (go)	<i>går</i> (go/es/)	<i>gick</i> (went)	<i>gått</i> (gone)
stå	står	stod	stått	<i>stå</i> (stand)	<i>står</i> (stand/s/)	<i>stod</i> (stood)	<i>stått</i> (stood)
se	ser	såg	sett	<i>se</i> (see)	<i>ser</i> (see/s/)	<i>såg</i> (saw)	<i>sett</i> (seen)
dö	dör	dog	dött	<i>dö</i> (die)	<i>dör</i> (die/s/)	<i>dog</i> (died)	<i>dött</i> (died)
lägga	lägger	la /lade	lagt	<i>lägga</i> (lay)	<i>lägger</i> (lay/s/)	<i>la/lade</i> (laid)	<i>lagt</i> (laid)
säga	säger	sa	sagt	<i>säga</i> (say)	<i>säger</i> (say/s/)	<i>sa</i> (said)	<i>sagt</i> (said)
göra	gör	gjorde	gjort	<i>göra</i> (do/make)	<i>gör</i> (do/es/ make/s/)	<i>gjorde</i> (did, made)	<i>gjort</i> (done, made)
komma	kommer	kom	kommit	<i>komma</i> (come)	<i>kommer</i> (come/s/)	<i>kom</i> (came)	<i>kommit</i>
ligga	ligger	låg	lagt	<i>ligga</i> (lie)	<i>ligger</i> (lie/s/)	<i>låg</i> (lay)	<i>lagt</i> (lain)
heta	heter	hette	hetat	<i>heta</i> (be called)	<i>heter</i> (is/are called)	<i>hette</i> (was/ were called)	<i>hetat</i> (been called)
veta	vet	visste	vetat	<i>veta</i> (know)	<i>vet</i> (know/s/)	<i>visste</i> (knew)	<i>vetat</i> (known)
be	ber	bad	bett	<i>be</i> (pray)	<i>ber</i> (pray/s/)	<i>bad</i> (prayed)	<i>bett</i> (prayed)
ge	ger	gav	gett	<i>ge</i> (give)	<i>ger</i> (give/s/)	<i>gav</i> (gave)	<i>gett</i> (given)

Tempus

Tempus är olika tidsformer som berättar när saker händer: nu, dåtid, framtid.

Presens - nutid

Presens bildas genom att man lägger till *-er*, *-ar* eller *-r* på verbstammen.

läs-a läser

rop-a ropar

spring-a springer

sy syr

Imperfekt (preteritum) - dåtid

Imperfekt uttrycker att något skedde eller att något brukade ske.

Svaga verb - regelbundna verb

spel-a spelade (dansa, rita, måla, städa)

klipp-a klippte (röka, åka)

sy sydde (fly, klä)

Tenses

Tenses are used to refer to different times, and describe when things happen: now, then, in the future.

Present tense - now

In Swedish you create the present tense by adding an *-er*, *ar* or *-r* to the stem of the verb.

läs-a (read) *läser* (read/s/)

rop-a (shout) *ropar* (shout/s/)

spring-a (run) *springer* (run/s/)

sy (sew) *syr* (sew/s/)

Past tense

The past tense expresses that something happened or that something used to happen.

“Weak” (regular verbs)

spel-a (play) *spelade* (played) Also: *dansa* (dance), *rita*
(draw), *måla* (paint), *städa*
(clean)

klipp-a (cut) *klippte* (cut) Also: *röka* (smoke), *åka* (go)

sy (sew) *sydde* (sewed) Also: *fly* (flee), *klä* (dress)

Perfekt

Perfekt beskriver något som har skett i en dåtid. Man använder hjälpverbet *har* och supinumformen av verbet.

Jag *har städat*.

Vi *har varit* i Spanien.

De *har läst*.

Vi *har gjort* läxan.

Pluskvamperfekt

Pluskvamperfekt uttrycker att något hade skett vid en viss tidpunkt i dåtid.

Bussen *hade* redan *gått* när vi kom till busshållplatsen

Futurum

Futurum uttrycker framtid. Man använder hjälpverbet *ska* + *grundform*

Jag *ska äta*. Vi *ska titta* på en film.

De *ska gå* till skolan.

Man kan även uttrycka framtid genom att använda *kommer att* + *grundform*

Det *kommer att gå* bra. Jag *kommer att komma* i tid. Jag *kommer att städa*.

The present perfect

Perfect is used to describe that something has/have happened. You use the auxiliary *has/have* and the past participle form of the verb.

Jag *har städat*. (I have cleaned/been cleaning.)

Vi *har varit* i Spanien. (We have been to Spain.)

De *har läst*. (They have read/been reading)

Vi *har gjort* läxan. (We have done/been doing the homework.)

The past perfect

The past perfect expresses that something had happened at a certain moment in the past.

Bussen *hade* redan *gått* när vi kom till busshållplatsen. (The bus had already left when we came to the bus stop.)

The future

The future expresses what is going to happen later on. You use the auxiliary *ska* (will) + the infinitive.

Jag *ska äta*. (I will eat.) Vi *ska titta* på en film. (We will watch a movie)

De *ska gå* till skolan. (They will go to school)

You can also talk about the future by using *kommer att* + the infinitive.

Det *kommer att gå* bra. (It will work out alright.) Jag *kommer att komma* i tid. (I will be on time.) Jag *kommer att städa*. (I will clean.)

Konditionalis

Konditionalis är ett namn på det tempus man använder för att beskriva handlingar eller tillstånd som kan inträffa vid vissa villkor.

Det bildas av hjälpverbet *skulle* + grundform.

Jag *skulle komma* till dig, om jag fick ledigt.

Jag *skulle arbeta*, om jag fick jobb.

Vi *skulle äta*, om vi hade mat.

Vi *skulle köpa* ett hus, om vi hade pengar.

Negationer

Negationer är nekande ord eller uttryck:

inte

aldrig

inte mer

inte längre

inte någon

De placeras på följande sätt:

Presens - nutid

Jag har *inte* en hund.

The conditional

The conditional is the tense you use to describe things that would happen provided that a specific condition is fulfilled.

You use the auxiliary *skulle* + the infinitive.

Jag ***skulle komma*** till dig, om jag fick ledigt. (I would come to you, if I could have an hour/day off.)

Jag ***skulle arbeta***, om jag fick jobb. (I would work, if I got a job.)

Vi ***skulle äta***, om vi hade mat. (We would eat, if we had food.)

Vi ***skulle köpa*** ett hus, om vi hade pengar. (We would buy a house, if we had money.)

Negation

Negations are words like *not* and *never*.

Inte (not)

Aldrig (never)

inte mer (no more)

inte längre (no longer)

inte någon (no one, nobody)

They are placed in the following way in Swedish:

The present tense

Jag har ***inte*** en hund. (I don't have a dog.)

Har du *inte* en hund?

Jag har *inte* längre en hund.

Jag har *inte* någon hund.

Imperfekt - dåtid

Jag hade *aldrig* en hund.

Hade du *aldrig* en hund?

Jag hade *inte* någon hund.

Perfekt

Jag har *inte* haft en hund.

Har du *inte* haft en hund?

Futurum

Jag ska *inte* ha en hund.

Ska du *inte* ha en hund?

Jag ska *inte* ha en hund *mer*.

Har du *inte* en hund? (You don't have a dog?)

Jag har *inte längre* en hund. (I don't have a dog anymore.)

Jag har *inte någon* hund. (I don't have a dog.)

The past tense

Jag hade *aldrig* en hund. (I never had a dog.)

Hade du *aldrig* en hund? (Did you never have a dog?)

Jag hade *inte någon* hund. (I didn't have a dog.)

The present perfect

Jag har *inte* haft en hund. (I haven't had a dog.)

Har du *inte* haft en hund? (Haven't you had a dog?)

The future

Jag ska *inte* ha en hund. (I won't have a dog.)

Ska du *inte* ha en hund? (Won't you have a dog?)

Jag ska *inte* ha en hund *mer*. (I won't have a dog anymore.)

Prepositioner

Prepositioner är oböjliga ord som står framför substantiv, pronomen eller infinitiver:

i

på

över

under

vid

mot

med

åt

för

till

från

av

genom

ur

före

efter

Vissa uttryck:

på grund av

tack vare

Prepositions

Prepositions are words that are placed before nouns, pronouns or Swedish infinitives.

i (in)

på (on, at)

över (over)

under (under)

vid (by, at)

mot (against, towards)

med (with)

åt (for, to)

för (for)

till (to)

från (from)

av (by)

genom (through)

ur (from)

före (before)

efter (after)

Some expressions:

på grund av (because of)

tack vare (thanks to)

till följd av

tillsammans med

i stället för

med anledning av

till följd av (as a consequence of)

tillsammans med (together with)

I stället för (instead of)

med anledning av (because of)

Konjunktioner

Konjunktioner binder ihop meningar och satsdelar.

Samordnande:

och

samt

eller

men

utan

både X och Y

såväl X som Y

varken X eller Y

utan även

Underordnande:

tid: *när*, *då*, *sedan*

orsak: *för att*, *eftersom*

avsikt: *så /att/*, *för att*

Conjunctions

Conjunctions connect sentences and clause elements.

Coordinators

och (and)

samt (and)

eller (or)

men (but)

utan (but)

både X och Y (both X and Y)

såväl X som Y (X as well as Y)

varken eller (neither X nor Y)

utan även (but also)

Subordinators:

time: *när* (when), *då* (when), *sedan* (since)

reason: *för att* (because), *eftersom* (since)

purpose: *så att* (so /that/), *för att* (so /that/, in order that)

följd: *så /att/, därför att*

undran: *om, ifall*

reservation: *fastän, trots att*

consequence: *så/att/ (so /that/), därför att (because)*

question: *om (if), ifall (if, whether)*

kontrast: *fastän (although), trots att (even though)*